

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

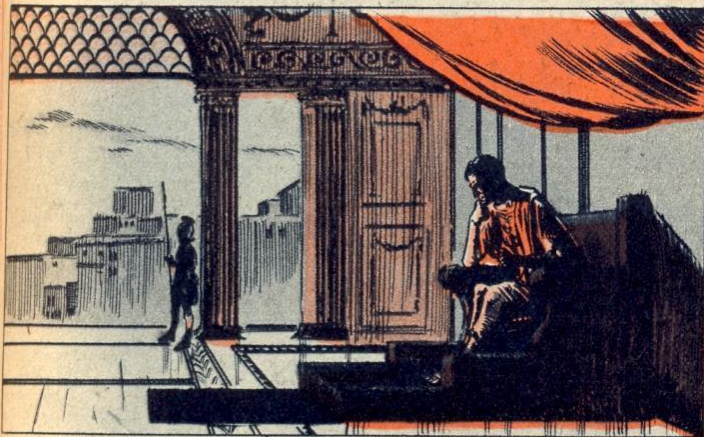
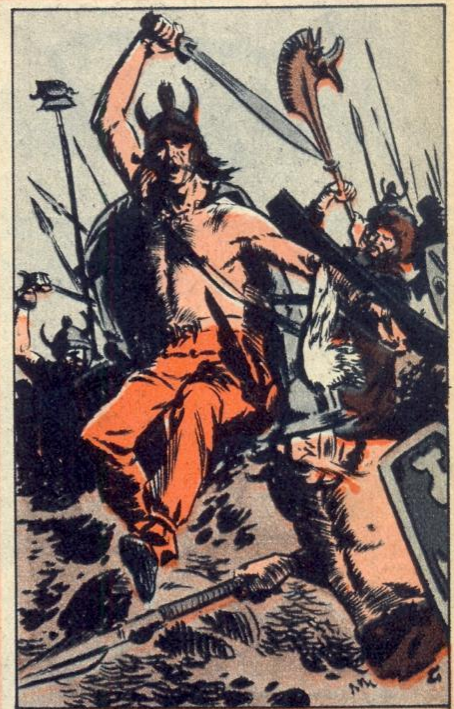
GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

DE OORLOG TEGEN DE GALLIERS

ER zijn twee manieren om de gunst van het volk te winnen. Men kan thuis blijven, zich populair maken, tegemoet komen aan vele wensen en alles doen wat mogelijk is om te bevallen. Men kan ook op verovering trekken. Het is gevaarlijker, maar men oogst, indien men overwint, meer lauweren. Pompejus gaf de voorkeur aan de eerste wijze en Cesar verkoos de tweede. Wie trok aan het langste eindje?...

3. - DE AANVAL

DE gelegenheid deed zich voor in 58. Horden zakten uit het noorden af naar de Zwitserse Alpen. Onder voorwendsel de Galliërs te verdedigen, zette Cesar de aanval in en drong door tot in het hart van Gallië. Aan de boven-Schelde en de Samber kwam het tot een treffen met de eerste Belgische stam, de Nerviers onder het bevel van Boduognat. De schok was zo hevig dat zelfs Cesar in het gevecht zijn schild verloor. Hij overwon en schreef later in zijn memoires: « De Belgen zijn de dappersten van alle Galliërs! »

1. - CESAR DROOMDE VAN...

CRASSUS vertrok dus naar zijn gouv, Syrie, en begon er een oorlog tegen de Parten van Mesopotamië, het volk waarover er sprake is in « De Tiara van Oribal ». Crassus sneuvelde. Pompejus moest eigenlijk naar Spanje, maar hij ging niet. In Rome waren opstanden uitgebroken. Clodius en Milon vochten om de meesterschap en als twee honden vechten om een been, dan loopt de derde er mee heen. Die derde was Pompejus. En wat deed Cesar? Cesar droomde...

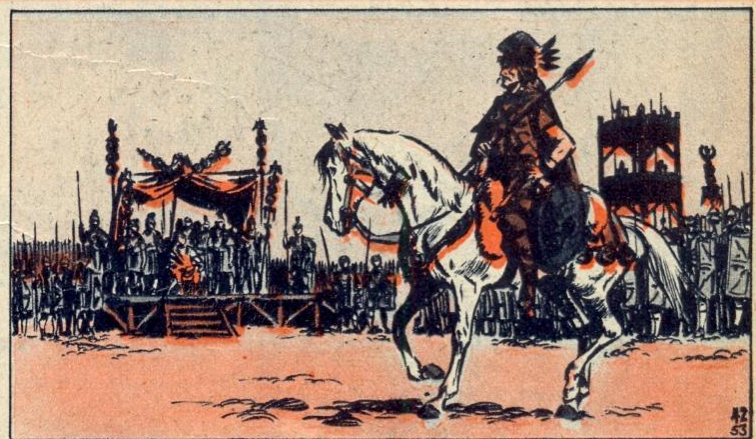

4. - DE OVERWINNING

CESAR was zo zeker van zijn overwinning dat hij door zijn krijgers een brug over de Rijn liet werpen. Deze brug kwam in enkele dagen klaar. Dan besloot hij naar Groot-Britannië te vertrekken, maar hij had enkele moeilijkheden met de Belgen: de Eburonen van Ambiorix en de Trevieren van Induciomar. Ook de Averners wilden het juk van de Romeinen afwerpen. Heel Gallië volgde dit voorbeeld.

2. - ...VAN GALLIE

CESAR regeerde dus in Cisalpijns Gallië en droomde van het Gallië dat aan de andere kant van de Alpen en de Cevenen lag. Hij wist dat er daar Kelten woonden, een fier, vrij en moedig volk. Hij wist echter ook dat dit volk verdeeld was in verschillende stammen, die elkaar onophoudelijk bevochten. De echte chefs waren de druïden, die de functie uitoefenden van priester, geneesheer, tovenaer en rechter. Zij wisten heel veel die druïden, maar het was ook waar dat zij nog mensenoffers brachten. En er waren de Keltische barden of zangers, die mooie liederen zongen.

5. - VERCINGETORIX

DE leider van de opstand was een jong krijger, Vercingetorix. Cesar kon hem omsingelen te Alesia (1). Hij bouwde een wal van 15 kilometer, waartegen 248.000 krijgers te pletter liepen. Hij kon de troepen van Vercingetorix uithongeren en ze moesten zich overgeven. De jonge legerchef gooidde fier zijn degen en speer voor de voeten van de overwinnaar. De jonge Gallische held was zes jaar lang de gevandene van de Romeinen, alvorens Cesar hem liet ter dood brengen.

(1) Over de plaats zijn de historici het niet eens.

